

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de Musteață Taisia.

în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de Musteață Taisia împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh” cu privire la încasarea datorie, prin care cererea a fost scoasă de pe rol,

împotriva încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Dondușeni) din 10.06.2026,

Dosarul nr. 2r-239/2026
PIGD nr. 2-25015254-03-2r-15072026

Prima instanță: Judecătoria Drochia (sediul Dondușeni) (judecător Tatiana Sobolschi)

01 octombrie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de Musteață Taisia

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Președinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La 05 februarie 2025 reclamanta Musteață Taisia, a depus cerere de chemare împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh”, cu privire la încasarea datoriei.

Reclamanta a solicitat încasarea în beneficiul său în mod solidar, de la pîrîții Moraru Constantin, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat: ***** ***** ***** și SRL „Comelteh”, IDNO 1003607003468, având sediul: mun. Bălți, str. Decebal 133, a datoriei în mărime de 180 000,00 (una sută optzeci mii,00) Euro.

Totodată, în cererea de chemare în judecată înaintată, reclamanta a solicitat, conform prevederilor art. 85 alin. (4) CPC, scutirea de la plata taxei de stat în legătură cu starea materială complicată, reieșind din faptul că ambele companii unde are calitatea de asociat au fost acționate în instanța de insolvabilitate, circumstanțe ce au generat întreruperea mai multor relații de parteneriat și respectiv diminuarea esențială a veniturilor subsemnatei.

Prin Încheierea din 10 februarie 2025, s-a eșalonat în 4 rate, achitarea taxei de stat de către reclamanta Musteață Taisia la depunerea cererii de chemare în judecată înaintată împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh", cu privire la încasarea datoriei. Conform Încheierii, reclamanta Musteață Taisia urmează a achita cîte 21358,48 (douăzeci și una mii trei sute cincizeci și opt,48) lei de fiecare rată, dintre care: prima rată urmează a fi achitată până la prima ședință de judecată, ultima rată urmează a fi achitată până la dezbaterile judiciare. S-a explicat reclamantei Musteață Taisia că, în cazul neachitării taxei de stat în mărimea şi termenul stabilit, cererea de chemare în judecată va fi scoasă de pe rol.

Potrivit încheierii din 11 februarie 2025, s-a primit spre examinare cererea de chemare în judecată înaintată de Musteață Taisia, către Moraru Constantin, SRL „Comelteh" cu privire la încasarea datoriei, fiind stabilit termenul de examinare a cauzei pentru data de 19.03.2025, ora 10:30.

Prin cererea din 12.02.2025, reclamanta Musteață Taisia a solicitat anexare la materialele cauzei a Ordinului privind plata taxei de stat în sumă de 21 385,50 (douăzeci și una mii trei sute optzeci și cinci,50) lei – adică prima rată de achitare, stabilită prin Încheierea din 10.02.2025.

Ședința de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare nu a avut loc, pe motiv că, pîrîtul Moraru Constantin, a depus o cerere de amînare a examinării cauzei, invocînd că are nevoie de termen pentru a angaja un avocat care să apere interesele pîrîților Moraru Constantin și SRL „Comelteh". Ședința de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare s-a amînat pentru data de 31 martie 2025, ora 10:00.

La data de 28.03.2025, SRL „Comelteh", fiind reprezentat de administratorul Moraru Constantin, a depus referință împotriva cererii de chemare în judecată înaintată de Musteață Taisia. În motivarea referinței, pârâții au menționat că, pârâta SRL „Comelteh", nu recunoaște acțiunea formulată de Musteață Taisia către Moraru Constantin și SRL „Comelteh", privind încasarea datoriei, și a solicitat instanței de judecată, respingerea integrală a acțiunii

La ședința din 31 martie 2025, s-au prezentat avocatul Iulian Pleșca în interesele reclamantei Musteață Taisia și avocatul Prepelița Nicolai, în interesele pîrîtului Moraru Constantin, s-a considerat imposibil petrecerea ședinței în lipsa reprezentantului SRL "Comelteh", fiind stabilită o nouă ședință de judecată pentru data de 05.05.2025, ora 10:00, care de asemenea nu a avut loc, însă în ședința de judecată președintele ședinței a avertizat reprezentantul reclamantei, că ultima urmează să achite ratele taxei de stat stabilite prin Încheierea din 10.02.2025.

Prin Încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Drochia – Ion Rusu, dosarele aflate în șestiunea judecătorului Lilia Țurcan, au fost redistribuite repetat, în legătură cu demisia din funcție a judecătorului.

Astfel, cauza civilă după acțiunea înaintată de Musteață Taisia împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh" cu privire la încasarea datoriei, a fost redistribuită Judecătorului Judecătoriei Drochia sediul Dondușeni – Tatiana Sobolschi.

Prin Încheierea din 13.06.2025, s-a stabilit termenul ședinței de examinare pentru data de 15.07.2025. Ulterior, cauza a fost amânată și reprogramată de mai multe ori, inclusiv la cererea părților, precum și din alte motive procesuale consemnate în materialele dosarului.

În ședința de judecată din 25.02.2026, avocatul Nicolai Prepelița, reprezentând interesele pîrîtului Moraru Constantin, a solicitat restituirea cererii de chemare în judecată, invocînd faptul că reclamanta nu a achitat rata taxei de stat începînd cu luna iulie 2025.

În ședința de judecată din 02.04.2026, reclamanta Musteață Taisia, fiind prezentă în ședință, a depus o cerere scrisă (f.d. 161), prin care a solicitat amînarea examinării cauzei cu acordarea unui termen până la 20.04.2026 pentru achitarea taxei de stat.

Instanța a admis cererea reclamantei și, deși aceasta a solicitat acordarea unui termen până la data de 20.04.2026 pentru achitarea taxei de stat, i-a acordat un termen mai extins, până la următoarea ședință de judecată, stabilită pentru data de 10.06.2026.

La ședința din 10.06.2026, reclamanta Musteață Taisia nu s-a prezentat, dar prin cererea depusă la data de 10.06.2026, a solicitat acordarea unui nou termen pentru achitarea taxei de stat, motivând cererea prin existența unor probleme de sănătate și a unor dificultăți financiare, care au determinat imposibilitatea achitării sumei datorate în termenul acordat anterior de instanță.

Poziţia instanţei de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Dondușeni) din 10.06.2026, cererea reclamantei Musteață Taisia privind acordarea unui nou termen pentru achitarea taxei de stat a fost respinsă:

- ✓ S-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată, înaintată de Musteață Taisia împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh” cu privire la încasarea datoriei;
- ✓ S-a explicat reclamantei Musteață Taisia că scoaterea cererii de pe rol nu o privează de dreptul de a se adresa repetat în instanța de judecată cu aceeași acțiune, după înlăturarea circumstanțelor care au determinat scoaterea cererii de pe rol.

Solicitarea recurentului:

La data de 25 iunie 2026, Musteață Taisia a contestat încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Dondușeni) din 10.06.2026 cu recurs.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum a fost indicat mai sus, Musteață Taisia a contestat încheierea primei instanțe din 10.06.2026, depunând recursul la 25.06.2026, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege or, încheierea a fost comunicată recurentei la data de 11.06.2026 (f.d. 205) prin intermediul poștei electronice la adresa recurentei, prin urmare fiind recepționată la aceeași dată.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului, recurenta a invocat că la depunerea cererii de chemare în judecată, a formulat o cerere privind eșalonarea achitării taxei de stat, invocând situația sa materială și starea de sănătate.

Prin încheierea din 10 februarie 2025, instanța a admis cererea și a dispus eșalonarea, în patru rate, a achitării taxei de stat în cuantum de 85 433,92 lei, stabilind achitarea câte unei rate de 21 358,48 lei, prima rată urmând a fi achitată până la prima ședință de judecată, iar ultima până la dezbaterile judiciare. Totodată, recurentei i s-a explicat că, în cazul neachitării taxei de stat în mărimea și termenul stabilit, cererea de chemare în judecată va fi scoasă de pe rol.

Recurenta relevă că, prin scrisoarea din 12 februarie 2025, a solicitat anexarea la materialele cauzei a ordinului privind achitarea taxei de stat în sumă de 21 385,50 lei, reprezentând prima rată stabilită prin încheierea din 10 februarie 2025.

Susține că ședința de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare nu a avut loc în termenul inițial, aceasta fiind amânată la cererea pârâtului Moraru Constantin, care a solicitat acordarea unui termen pentru angajarea unui avocat. Ulterior, pârâtul SRL „Comelteh”, reprezentat de

administratorul Moraru Constantin, a depus referință asupra cererii de chemare în judecată.

Recurenta menționează că, în ședința de judecată din 2 aprilie 2026, a depus o cerere scrisă prin care a solicitat amânarea examinării cauzei și acordarea unui termen suplimentar pentru achitarea taxei de stat.

În opinia recurentei, instanța nu a apreciat în mod corespunzător această solicitare și, prin încheierea contestată, a dispus scoaterea cererii de pe rol în temeiul art. 267 lit. k) CPC, reținând neachitarea taxei de stat în cuantumul și termenul stabilit prin încheierea din 10 februarie 2025.

Recurenta consideră că soluția instanței este nelegală și disproporționată, întrucât instanța nu a examinat posibilitatea soluționării situației taxei de stat prin prisma dispozițiilor legale privind restituirea acesteia. În acest sens, face trimitere la art. 89 alin. (1) lit. f) CPC, potrivit căruia taxa de stat achitată se restituie, integral sau parțial, în cazul scoaterii cererii de pe rol pentru motivele prevăzute la art. 267 CPC, precum și la art. 89 alin. (3) CPC, care reglementează procedura restituirii taxei de stat.

Totodată, recurenta invocă prevederile art. 86 CPC, potrivit cărora instanța, ținând cont de situația materială a persoanei și de probele prezentate, poate soluționa cererile privind amânarea sau eșalonarea achitării taxei de stat și/sau a taxei de timbru. În opinia sa, instanța urma să țină cont de situația sa materială și de starea de sănătate, care au constituit motivele imposibilității achitării integrale a taxei de stat.

Recurenta precizează că, la momentul respectiv, nu era încadrată în câmpul muncii și nu dispunea de venituri suficiente, iar starea sănătății nu i-a permis să achite taxa de stat în cuantumul și termenul stabilit.

De asemenea, face trimitere la Nota la anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, potrivit căreia, în cazurile prevăzute de lege, instanța este în drept, la cererea persoanei, să o scutească integral sau parțial de plata taxei de stat ori să dispună eșalonarea sau amânarea achitării acesteia, în funcție de situația materială și probele prezentate.

În acest context, recurenta susține că scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol pentru neachitarea taxei de stat îi restrânge în mod excesiv dreptul de acces la justiție și o privează de posibilitatea de a-și apăra drepturile și interesele legitime în fața instanței.

În susținerea poziției sale, recurenta invocă prevederile art. 5 CPC și art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit cărora accesul la instanță constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil.

Totodată, face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauzele Clionov c. Moldovei, Tudor-Comerț c. Moldovei, Kreuz c. Poloniei și Weissman și alții c. României, susținând că impunerea unor taxe judiciare trebuie să țină cont de situația materială a persoanei și că o taxă excesivă, raportată la posibilitățile financiare ale acesteia, poate afecta în mod disproporționat dreptul de acces la instanță.

Recurenta invocă, de asemenea, cauza Apostol c. Georgiei, susținând că formalismul excesiv în aplicarea normelor procedurale, în special în situația în care nu sunt examinate cererile și argumentele relevante ale părții, poate conduce la încălcarea art. 6 din Convenție.

În acest context, recurenta consideră că instanța nu a examinat în mod efectiv situația sa materială și motivele invocate pentru imposibilitatea achitării taxei de stat, limitându-se la constatarea neachitării acesteia și aplicând formal dispozițiile art. 267 lit. k) CPC.

În continuare, recurenta susține că încheierea contestată este insuficient motivată, întrucât instanța nu ar fi oferit o argumentare corespunzătoare cu privire la motivele pentru care a respins posibilitatea scutirii, amânării sau eșalonării achitării taxei de stat.

În acest sens, face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind

obligația instanțelor de a motiva hotărârile judecătorești, inclusiv cauzele Boldea c. României, Van den Hurk c. Țărilor de Jos, Helle c. Finlandei și Hirvisaari c. Finlandei, susținând că motivarea trebuie să demonstreze că instanța a examinat în mod real și efectiv chestiunile esențiale prezentate de părți.

Recurenta consideră că obligația motivării rezultă atât din art. 239 CPC, cât și din art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar instanța avea obligația să răspundă argumentelor sale referitoare la situația materială, starea sănătății și imposibilitatea achitării taxei de stat.

În consecință, recurenta susține că instanța de apel a pronunțat o încheiere neîntemeiată și nemotivată, fără a explica în mod suficient motivele pentru care nu a fost admisă solicitarea sa privind scutirea de plata taxei de stat și fără a aprecia în mod corespunzător circumstanțele individuale invocate de aceasta.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

La 05 februarie 2025 reclamanta Musteață Taisia, a depus cerere de chemare împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh”, cu privire la încasarea datoriei, solicitând încasarea în beneficiul său în mod solidar, de la pîrîții Moraru Constantin, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat: ***** ***** ***** și SRL „Comelteh”, IDNO 1003607003468, având sediul: mun. Bălți, str. Decebal 133, a datoriei în mărime de 180 000,00 (una sută optzeci mii,00) Euro.

Totodată, în cererea de chemare în judecată înaintată, reclamanta a solicitat, conform prevederilor art. 85 alin. (4) CPC, scutirea de la plata taxei de stat în legătură cu starea materială complicată, reieșind din faptul că ambele companii unde are calitatea de asociat au fost acționate în instanța de insolvabilitate, circumstanțe ce au generat întreruperea mai multor relații de parteneriat și respectiv diminuarea esențială a veniturilor subsemnatei.

Prin Încheierea din 10 februarie 2025, s-a eșalonat în 4 rate, achitarea taxei de stat de către reclamanta Musteață Taisia la depunerea cererii de chemare în judecată înaintată împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh”, cu privire la încasarea datoriei. Conform Încheierii, reclamanta Musteață Taisia urmează a achita cîte 21358,48 (douăzeci și una mii trei sute cincizeci și opt,48) lei de fiecare rată, dintre care: prima rată urmează a fi achitată până la prima ședință de judecată, ultima rată urmează a fi achitată până la dezbaterile judiciare. S-a explicat reclamantei Musteață Taisia că, în cazul neachitării taxei de stat în mărimea şi termenul stabilit, cererea de chemare în judecată va fi scoasă de pe rol.

Potrivit încheierii din 11 februarie 2025, s-a primit spre examinare cererea de chemare în judecată înaintată de Musteață Taisia, către Moraru Constantin, SRL „Comelteh” cu privire la încasarea datoriei, fiind stabilit termenul de examinare a cauzei pentru data de 19.03.2025, ora 10:30.

Prin cererea din 12.02.2025, reclamanta Musteață Taisia a solicitat anexare la materialele cauzei a Ordinului privind plata taxei de stat în sumă de 21 385,50 (douăzeci și una mii trei sute optzeci și cinci,50) lei – adică prima rată de achitare, stabilită prin Încheierea din 10.02.2025.

Ședința de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare nu a avut loc, pe motiv că, pîrîtul Moraru Constantin, a depus o cerere de amînare a examinării cauzei, invocînd că are nevoie de termen pentru a angaja un avocat care să apere interesele pîrîților Moraru Constantin și SRL „Comelteh". Ședința de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare s-a amînat pentru data de 31 martie 2025, ora 10:00.

La data de 28.03.2025, SRL „Comelteh", fiind reprezentat de administratorul Moraru Constantin, a depus referință împotriva cererii de chemare în judecată înaintată de Musteață Taisia. În motivarea referinței, pârâții au menționat că, pârâta SRL „Comelteh", nu recunoaște acțiunea formulată de Musteață Taisia către Moraru Constantin și SRL „Comelteh", privind încasarea datoriei, și a solicitat instanței de judecată, respingerea integrală a acțiunii

La ședința din 31 martie 2025, s-au prezentat avocatul Iulian Plești în interesele reclamantei Musteață Taisia și avocatul Prepelița Nicolai, în interesele pîrîtului Moraru Constantin, s-a considerat imposibil petrecerea ședinței în lipsa reprezentantului SRL "Comelteh", fiind stabilită o nouă ședință de judecată pentru data de 05.05.2025, ora 10:00, care de asemenea nu a avut loc, însă în ședința de judecată președintele ședinței a avertizat reprezentantul reclamantei, că ultima urmează să achite ratele taxei de stat stabilite prin Încheierea din 10.02.2025.

Prin Încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Drochia – Ion Rusu, dosarele aflate în șestiunea judecătorului Lilia Țurcan, au fost redistribuite repetat, în legătură cu demisia din funcție a judecătorului.

Astfel, cauza civilă după acțiunea înaintată de Musteață Taisia împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh" cu privire la încasarea datoriei, a fost redistribuită Judecătorului Judecătoriei Drochia sediul Dondușeni – Tatiana Sobolschi.

Prin Încheierea din 13.06.2025, s-a stabilit termenul ședinței de examinare pentru data de 15.07.2025. Ulterior, cauza a fost amânată și reprogramată de mai multe ori, inclusiv la cererea părților, precum și din alte motive procesuale consemnate în materialele dosarului.

În ședința de judecată din 25.02.2026, avocatul Nicolai Prepelița, reprezentând interesele pîrîtului Moraru Constantin, a solicitat restituirea cererii de chemare în judecată, invocînd faptul că reclamanta nu a achitat rata taxei de stat începînd cu luna iulie 2025.

În ședința de judecată din 02.04.2026, reclamanta Musteață Taisia, fiind prezentă în ședință, a depus o cerere scrisă (f.d. 161), prin care a solicitat amînarea examinării cauzei cu acordarea unui termen până la 20.04.2026 pentru achitarea taxei de stat.

Instanța a admis cererea reclamantei și, deși aceasta a solicitat acordarea unui termen până la data de 20.04.2026 pentru achitarea taxei de stat, i-a acordat un termen mai extins, până la următoarea ședință de judecată, stabilită pentru data de 10.06.2026.

La ședința din 10.06.2026, reclamanta Musteață Taisia nu s-a prezentat, dar prin cererea depusă la data de 10.06.2026, a solicitat acordarea unui nou termen pentru achitarea taxei de stat, motivând cererea prin existența unor probleme de sănătate și a unor dificultăți financiare, care au determinat imposibilitatea achitării sumei datorate în termenul acordat anterior de instanță.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Dondușeni) din 10.06.2026, cererea reclamantei Musteață Taisia privind acordarea unui nou termen pentru achitarea taxei de stat a fost respinsă. S-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată, înaintată de Musteață Taisia împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh" cu privire la încasarea datoriei. S-a explicat reclamantei Musteață Taisia că scoaterea cererii de pe rol nu o privează de dreptul de a se adresa repetat în

instanța de judecată cu aceeași acțiune, după înlăturarea circumstanțelor care au determinat scoaterea cererii de pe rol.

La data de 25 iunie 2026, Musteață Taisia a contestat încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Dondușeni) din 10.06.2026 cu recurs.

Potrivit art. 267 lit.k) CPC al RM „instanţa judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care: k) instanța a amânat ori a eșalonat plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru, iar reclamantul nu a efectuat plata în termenul stabilit de instanță".

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) și (2) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.

Astfel, Colegiul atestă că din conținutul cererii și a materialelor anexate, valoarea acțiunii înaintate de reclamanta Musteață Taisia constituie suma de 180 000,00 Euro.

Conform Datelor BNM privind cursul valutar la data depunerii cererii, 1 Euro = 19,4122 lei. Urmare, valoarea acțiunii înaintată de reclamanta Musteață Taisia constituie 3 494 196,00 (trei milioane patru sute nouăzeci și patru mii o sută nouăzeci și șase,00) lei.

Conform pct. 1.1.4 din Anexa nr. 1 al Legii taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023, dacă valoarea acțiunii este de 1 500 001 – 5 000 000 lei, taxa de stat se calculează în modul următor: 45550 lei + 2% din valoarea acțiunii care depășește 1500001 lei.

Astfel, reclamanta Musteață Taisia, la depunerea cererii de chemare în judecată, urma să achite taxa de stat în sumă de 85 433,90 lei (optzeci și cinci mii patru sute treizeci și trei,90) lei.

Din materialele dosarului, rezultă că reclamanta a achitat doar prima rată a taxei de stat, în sumă de 21 385,50 lei, fără a prezenta ulterior dovezi privind executarea integrală a obligației procesuale stabilite prin Încheierea din 10 februarie 2025.

Colegiul reține că recurenta nu poate susține în mod întemeiat că nu i-a fost acordată posibilitatea efectivă de a-și realiza dreptul de acces la instanță. Dimpotrivă, instanța de fond a ținut cont de situația invocată de reclamantă și i-a acordat inițial facilitatea procedurală solicitată, dispunând eșalonarea taxei de stat, iar ulterior i-a oferit în mod repetat posibilitatea de a-și executa obligația.

Mai mult, potrivit înregistrării audio a ședinței de judecată din 02 aprilie 2026, Colegiul constată că instanța i-a acordat recurentei **un ultim termen pentru înlăturarea neajunsurilor**, atenționând-o în mod expres că acesta constituie ultima posibilitate de executare a obligației privind achitarea taxei de stat și că, având în vedere perioada considerabilă scursă de la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta urma să se conformeze indicațiilor instanței.

Prin urmare, recurenta nu se afla în situația în care instanța, în mod intempestiv, ar fi dispus scoaterea cererii de pe rol fără să-i ofere posibilitatea de a achita taxa de stat. Dimpotrivă, acestei părți i-a fost acordat un interval de timp substanțial pentru executarea obligației, iar la data de 02 aprilie 2026 i-a fost acordat în mod expres ultimul termen pentru înlăturarea neajunsurilor.

Relevant este și faptul că, deși recurenta a solicitat, prin cererea din 02 aprilie 2026, acordarea termenului până la 20 aprilie 2026 pentru achitarea taxei de stat, instanța i-a acordat un termen mai extins, până la următoarea ședință stabilită pentru 10 iunie 2026.

Astfel, între data depunerii acțiunii – 05 februarie 2025 – și data scoaterii acesteia de pe rol – 10 iunie 2026 – a trecut aproximativ un an și patru luni, perioadă în care recurenta a avut cunoștință atât despre obligația de achitare a taxei de stat, cât și despre consecințele neexecutării acesteia. În aceste circumstanțe, neexecutarea obligației nu poate fi justificată prin simpla invocare generală a dificultăților financiare, în condițiile în care acestea au fost deja avute în vedere de instanță la momentul acordării eșalonării.

Totodată, Colegiul nu poate reține argumentul recurentei potrivit căruia instanța ar fi trebuit să-i acorde succesiv noi termene pentru achitarea taxei de stat. Instituția eșalonării sau amânării plății taxei de stat urmărește să faciliteze exercitarea dreptului de acces la justiție în cazul persoanei care, din motive obiective, nu poate achita taxa integral la momentul depunerii acțiunii, însă aceasta nu poate fi interpretată în sensul instituirii unei obligații perpetue a instanței de a acorda noi și noi termene, în pofida neexecutării celor deja acordate.

Or, acceptarea unei asemenea interpretări ar lipsi de efect dispozițiile art. 267 lit. k) CPC, care stabilesc în mod expres consecința procesuală a neachitării taxei de stat în termenul stabilit de instanță.

Prin urmare, odată ce recurenta a fost informată despre obligația de achitare a taxei de stat, i-a fost acordată eșalonarea acesteia, a achitat doar prima rată, iar ulterior, inclusiv după acordarea unui ultim termen, nu a prezentat dovada executării obligației, instanța de fond era îndreptățită să aplice consecința procesuală prevăzută de lege.

Nu pot fi reținute nici susținerile recurentei referitoare la situația materială dificilă și problemele de sănătate invocate în cererea din 10 iunie 2026.

Colegiul nu contestă că asemenea circumstanțe pot constitui, în principiu, temeiuri pentru acordarea facilităților prevăzute de legislația procesuală privind plata taxei de stat. Totuși, raportat la cazul din speță, aceste circumstanțe au fost deja soluționate de instanță la momentul examinării cererii inițiale, fapt ce a determinat eșalonarea taxei de stat.

Ulterior, pentru justificarea unui nou termen, recurenta avea obligația de a prezenta elemente concrete și suficiente care să demonstreze că imposibilitatea achitării taxei de stat persista în mod obiectiv și că, în pofida termenului substanțial acordat, executarea obligației nu era posibilă din motive independente de voința sa.

Simpla reiterare a dificultăților financiare și a problemelor de sănătate, fără demonstrarea caracterului lor concret, actual și determinant asupra posibilității de executare a obligației, nu poate conduce, în mod automat, la acordarea unui nou termen.

Suplimentar, chiar în ipoteza existenței unor asemenea dificultăți, acestea nu înlătură obligația recurentei de a respecta termenul stabilit de instanță, cu atât mai mult cu cât aceasta fusese în mod expres avertizată asupra caracterului ultim al termenului acordat.

Totodată, Colegiul reține că, la cererea depusă la 10 iunie 2026, recurenta nu a anexat acte sau alte probe care să confirme circumstanțele invocate privind starea de sănătate și dificultățile financiare și care să justifice imposibilitatea achitării taxei de stat în termenul acordat.

Colegiul consideră neîntemeiată și susținerea recurentei potrivit căreia scoaterea cererii de pe rol ar constitui o restrângere excesivă a dreptului de acces la justiție, garantat de art. 5 CPC și art. 6 §1 din Convenția Europeană.

Sub acest aspect, Colegiul reține că dreptul de acces la instanță nu este unul absolut, acesta putând fi supus unor condiții procedurale, cu condiția ca acestea să urmărească un scop legitim și să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

La cazul concret dedus judecății, Colegiul apreciază că obligația de achitare a taxei de stat este prevăzută de lege, iar consecința neachitării acesteia în termenul stabilit de instanță este, la rândul său, expres reglementată de legislația procesuală.

Mai important, în cazul recurentei nu poate fi vorba despre o lipsire inițială sau arbitrară de acces la instanță. Aceasta a avut posibilitatea de a sesiza instanța, cererea sa a fost primită spre examinare, iar instanța i-a acordat o facilitate procedurală prin eșalonarea taxei de stat în patru rate. Ulterior, i-au fost acordate termene suplimentare pentru executarea obligației, inclusiv un ultim termen expres stabilit în ședința din 02 aprilie 2026.

Prin urmare, măsura scoaterii cererii de pe rol a intervenit nu ca urmare a stabilirii unei taxe de stat imposibil de suportat fără ca reclamanta să fi beneficiat de facilități, ci ca urmare a neexecutării unei obligații procesuale cunoscute, după expirarea termenelor acordate în acest scop.

În aceeași ordine de idei, faptul că, potrivit art. 89 alin. (1) lit. f) CPC, taxa de stat achitată poate fi restituită în cazul scoaterii cererii de pe rol nu constituie un temei pentru anularea încheierii contestate. Restituirea taxei deja achitate reprezintă o consecință distinctă, reglementată de lege, și nu înlătură obligația reclamantei de a fi respectat termenul stabilit pentru achitarea taxei de stat.

Totodată, scoaterea cererii de pe rol nu privează recurenta de posibilitatea de a solicita, în condițiile legii, restituirea taxei de stat achitate, aceasta putând face uz de instituția restituirii taxei de stat, în temeiul art. 89 CPC.

Nici referirea la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu este de natură să conducă la o altă concluzie.

Jurisprudența invocată de recurentă cu privire la accesul efectiv la instanță și la necesitatea raportării taxelor judiciare la situația materială a justițiabilului nu poate fi desprinsă de circumstanțele concrete ale cauzei.

În prezenta cauză, situația materială invocată de recurentă a fost luată în considerare de instanță prin acordarea eșalonării taxei de stat. Prin urmare, cauza nu se caracterizează prin stabilirea unei taxe judiciare fără a ține cont de posibilitățile financiare ale reclamantei, ci prin neexecutarea unei obligații de plată eșalonate și prin nerespectarea unui termen suplimentar acordat ulterior.

În aceste condiții, trimiterea generică la cauzele Kreuz c. Poloniei, Weissman și alții c. României, Apostol c. Georgiei sau Clionov c. Moldovei nu poate conduce, prin ea însăși, la concluzia încălcării art. 6 §1 din Convenție, circumstanțele factuale ale cauzelor respective nefiind identice cu cele din prezenta speță.

Colegiul nu poate reține nici argumentul potrivit căruia încheierea contestată ar fi nemotivată.

Din cuprinsul acesteia rezultă că instanța a identificat cuantumul taxei de stat datorate, a constatat achitarea doar a primei rate, a examinat termenele acordate recurentei și a apreciat motivele invocate pentru acordarea unui nou termen.

Totodată, instanța a reținut în mod expres că recurenta a beneficiat de un termen suficient pentru executarea obligației și că acordarea succesivă și nelimitată a unor noi termene nu poate fi justificată prin simpla reiterare a dificultăților financiare.

În plus, Colegiul reține că, potrivit înregistrării audio a ședinței din 02 aprilie 2026, recurenta a fost **atenționată expres că termenul acordat reprezenta ultima posibilitate pentru înlăturarea neajunsurilor**, fiind pusă în vedere necesitatea conformării la indicațiile instanței. Această circumstanță este relevantă pentru aprecierea caracterului previzibil al măsurii aplicate ulterior.

Prin urmare, recurenta a cunoscut atât obligația de plată, cât și consecința procedurală a neexecutării acesteia, beneficiind de posibilități concrete și efective pentru a-și regulariza situația procesuală.

În aceste circumstanțe, scoaterea cererii de pe rol nu reprezintă o sancțiune arbitrară și nici o restrângere disproporționată a dreptului de acces la justiție, ci consecința procedurală a neexecutării unei obligații stabilite de instanță, după expirarea termenelor acordate în acest scop.

În consecință, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile legale incidente, iar motivele invocate de recurenta Musteață Taisia nu sunt de natură să infirme legalitatea și temeinicia încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Dondușeni) din 10 iunie 2026. Prin urmare, încheierea contestată urmează a fi menținută, iar recursul declarat de Musteață Taisia urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de Musteață Taisia se respinge.

Încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Dondușeni) din 10.06.2026, în cauza civilă la cererea înaintată de Musteață Taisia împotriva lui Moraru Constantin, SRL „Comelteh” cu privire la încasarea datorie, se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului
Judecător: Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin